

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς : Δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοιρῆν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίγεται δεκτὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσῶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρόμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον
τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»
καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖω ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γ ρ α φ ε ῖ ο ν ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γάμοι ἢτοι συναλλαγῆς ἐμπορικῆς. — Καλλιεργήσατε τὴν πρὸς τὴν φύσιν ἀγάπην (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). — Θεάτρον (ὑπὸ κ. Σοφίας Σ.) — Γυναίκες ἰατροί. — Τρία φορέματα εὐθιὰ ἢ ἐν βαρυτίμον. — Ἐλληνικὴς παρρησιοφοριθεῖσα ἐν Ρωσσίᾳ. — Κύων προξενιτῆς (ὑπὸ κ. Μαριάνθης Ἡλιοπούλου). — Αἱ ἱππότιδες γυναῖκες Κα Λεφέβρ (ὑπὸ κ. Μαρίας δὲ Γαρδέλτ). — Ποικίλα. — Οἰκογενειακὴ βιβλιοθήκη. — Ἐβδομαδιαῖον Δελτίον — Νόστιμζ. — Ἀλλιλογραφία. — Συμβουλὴ. — Ἐπιφυλλίς.

ΓΑΜΟΙ ἢΤΟΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ

Ἐπιφέρει πλαισί τις παροιμία λέγουσα : «παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου καὶ ἄς εἶν' καὶ μπαλωμένο». Διὰ τούτου ὑποδεικνύεται σαφῶς, ὅτι ὁ σύζυγος τὸν ὁποῖον προτιθέμεθα νὰ ἐκλέξωμεν διὰ τὴν θυγατέρα μας, ὀφείλει νὰ εἶναι γνωστὸς ἡμῖν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ὅπως δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐὰν τὰ αἰσθήματα, ἢ ἀνατροφή, αἱ ἕξεις τούτου συνταυτίζονται μετὰ τῶν τοῦ τέκνου μας. Διότι ἡ ἀσχημία ἢ καὶ τὸ δυσανάλογον τῆς ἡλικίας δὲν ἀποτελοῦσιν ἢ σπανιώτατα τὴν δυστυχίαν τῶν συζύγων, ἐνῶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμβίωσις μεταβάλλεται εἰς μαρτύριον, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ἠθικὸς βίος αὐτῶν εὐρίσκειται εἰς ἀντίθεσιν.

Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν τοῦ συζύγου, ἐν σχέσει πάντοτε πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικὸς, ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν, ἐφ' ἧς δύναται νὰ ἐδραιωθῇ ἢ ἀμφοτέρων τούτων μέλλουσα εὐδαιμονία. Πλὴν φεῦ !! πόσον οἱ γονεῖς ἀπέχουσι τοῦ νὰ σκέπτονται οὕτω, καὶ πόσα δυστυχήματα καὶ παρεκτροπῆς καὶ βίος ἀπεγνωσμένος ἐκ τῆς μέχρι τούδε ἐπικρατησάσης παρὰ τοῖς πλείστοις γονεῦσι προτιμήσεως τῆς ὑλικῆς μάλλον ἢ ἠθικῆς τοῦ τέκνου αὐτῶν ἀποκαταστάσεως. Ἐὰν ὁ μελλόνουμος εἶναι πλούσιος τοῦτο ἀρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πολλῶν καὶ αὐτῶν πολλάκις τῶν νεαρῶν δεσποινίδων μας, ὅπως καταστῆσιν αὐτὰς εὐτυχεῖς. Ἡ ὑγεία εἶναι καὶ αὕτη δευτερεῖον ζήτημα ἢ ἀνατροφή, τὰ αἰσθήματα, πάντα ταῦτα τίθενται ἐν κερέρῳ, ἀπέναντι τοῦ παντοδυνάμου χρηματός. Κόρη μου, λέγει ἡ μήτηρ, ἵνα πείσῃ τὴν ἐσθ' ὅτε δυσανασχετοῦσαν θυγατέρα, εἶναι πλούσιος, θὰ ἔχῃς ἄμαξαν, ὠραίας ἐσθῆτας, θὰ ταξειδεύῃς κατ' ἔτος, θὰ, θὰ ..... καὶ ἢ

κόρη σπανίως ἀνθίσταται εἰς τοὺς πειρασμοὺς τούτους ἀγνοοῦσα ἢ δύστηνος ὅτι εὐκόλως ἐξοικουοῦται τις μετὰ τὰς ὑλικὰς, προσκαίρους καὶ ματαιὰς ἀπολαύσεις, εἰς ἃς τόσον εὐχαρίστως θυσιάζει ὀλοκλήρην τὸν βίον αὐτῆς, ὅστις εἶναι φεῦ !! φρικωδῶς μακρὸς διὰ τοὺς στερουμένους πάσης ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς εὐχαριστήσεως.

Καὶ ἐνόσω μὲν ἡ ματαιότης τῆς κόρης ἐνέχεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τοιοῦτου συζύγου, τότε δικαίως αὕτη ὑποφέρει καὶ τὰς ἐκ τῆς ματαιότητος ταύτης συνεπειὰς· ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅμως, καθ' ἣν ἡ κόρη ἀνθίσταται εἰς παρομοίας φύσεως συνοικέσιον, τότε ἡ εὐθύνη πίπτει ὅλη κατὰ τῆς μωρᾶς τῶν γονέων πλεονεξίας, ἐν ἣ οἰκαιοθελῶς θάπτουσι τὴν τῶν θυγατέρων αὐτῶν εὐδαιμονίαν. Ἡ ἀγοροπωλησία, ἢ ἐν ὀνόματι τῆς δῆθεν ἀποκαταστάσεως τῶν τέκνων αὐτῶν ἐκτελοῦσιν, εἶναι βάρβαρος καὶ κτηνώδης συνεπαγομένη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν δυστυχίαν ὀλοκλήρου μελλούτης νὰ σχηματισθῇ οἰκογενείας. Ἡ κόρη μου εἶναι παιδί ἀκόμη, μόλις δεκαοκταετής, δὲν γνωρίζει τὴν εὐτυχίαν τῆς, σὰς ἀπαντῶσι πάντοτε· εἶναι ψευδὲς ἢ κόρη ἐνστιγματικῶς κατανοεῖ καὶ ἐμβαθύνει μετὰ θαυμαστῆς διορατικότητος εἰς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς ἐκείνου, μεθ' οὗ θέλει συνδέσει διὰ παντός τὴν τύχην αὐτῆς, ἐὰν ἐννοῆται εὐτυχὴν ἀνατροφῆς ὑγιούς καὶ ἐπιμεμελημένης· ζήτητα λοιπὸν τὸν μνηστῆρα τῆς θυγατρὸς σας, ἀλλὰ ὑποβάλλετε αὐτὸν, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃτε, εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτῆς· ἄς γνωρισθῶσιν, ἄς μελετηθῶσιν ἀμοιβαίως καὶ τότε μόνον δύνασθε ἀνευθύνως νὰ ἐκφέρητε τὸ ἀμετάκλητον ἐκεῖνο ναι, ἐξ οὗ τὸ πᾶν ἐξήρτηται. Μὴν ἦσθε τυραννικοί, ὦ πατέρες, ὅσοι ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων σας, μὴ ἰδιότροποι, πείσμονες καὶ ἐγωῖσται, ἐξασκήσατε τὰ τυραννικὰ σας δικαιώματα, ἀφοῦ οὕτω σὰς ἀρέσκει, εἰς τὴν ἀνατροφήν τοῦ τέκνου σας, εἰς τὸν παιδικὸν καὶ νεανικὸν αὐτοῦ βίον, ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως ἐστὲ λογικοὶ καὶ μεμετρημένοι· μὴ ῥυθμιζήτε κατὰ τὸ δοκοῦν ὑμῖν τὸν βίον ἐκείνης, ἢ τις, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τοῦ γάμου τῆς ἡμέρας, παύει πλέον ἀνήκουσα εἰς ὑμᾶς, ἵνα ζήσῃ τὸν βίον τῆς μετ' ἐκείνου, ὃν ὑμεῖς ἐξελέξατε, καὶ ὅστις παρ' ὑμῶν πρῶτος ἀρξεται χειρῶν ἀδικῶν ἐν περι-

πλώσει ασυμφωνίας αίσθημάτων μεταξύ του τέκνου σας και αυτού.

Τούτ' αυτό δύναται να συμβῆ και εἰς τὸν ἄνδρα τὸν ἐπιδιώκοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ γάμῳ λιμένα ὑλικῆς μᾶλλον ἢ ἠθικῆς ἐξασφάλσεως· ὁ ἄνθρωπος ἐξετάζει τὴν γυναῖκα ὑπὸ πλαστικὴν μᾶλλον καὶ χρηματικὴν ἔποψιν· πολλάκις ἡ τελευταία ἰσχύει καὶ τότε ἀντὶ Κυρίου, οὗτος μεταβάλλεται εἰς δούλον τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἥτις γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡγόρασε διὰ τοῦ χρήματός της ἐκεῖνον, ὅστις σήμερον ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ καὶ ταπεινότερος αὐτῆς θεράπων· ἀλλοίμονον δέ, ἐὰν ὁ πλοῦτος αὐτῆς συνοδεύεται καὶ ὑπὸ καλλονῆς μόνον πλαστικῆς, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς τοιαύτης, περὶ ἧς τόσον ὀλίγον μεριμνῶσιν οἱ νέοι σύζυγοι· τότε ὁ βίος εἶναι ἀβίωτος.

Ἐγνώρισαν νέον ζεῦγος, οὗ ὁ γάμος ἐγένετο ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅροις. Νεαρά γυνὴ ὡραία, πλουσία, ἀλλ' ἐντελῶς παρῆ μελημένης ἀνατροφῆς, καρδίας πεπορωμένης, αἰσθημάτων ποταπῶν καὶ φάτων, κούφη, ματαία, ἀμαθής.

Ὁ σύζυγος νέος, ἐπίσης ὡραίος, ἀνατροφῆς ἐπιμελημένης, εὐγενῆς, εὐπροσῆγορος, δεινὸς ἐπιστήμων, φιλομαθέστατος. Ἡ Κυρία δὲν ἠγάπα τὴν ἀνάγκωσιν ἀπηγόρευεν αὐτὴν ῥῆτῶς ἀπὸ τὸν σύζυγον της· ἐν στιγμῇ δὲ ψυχολογικῆς ἐξάψεως οὗτος ἔσχισε συγγράμματα προσφιλεστάτων αὐτῷ συγγραφῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς μωρᾶς καὶ ἀνοήτου συζύγου. Αὕτη ἐρρίφθη ὡς ἀπεγνωσμένη εἰς βίον πολυτελεῖ, μάταιον καὶ ἐπιδεικτικόν, μὴ θέλουσα νὰ ἀκούσῃ καὶ περὶ τῶν θεληγῶν βίου οἰκογενειακοῦ, ὃν ὁ σύζυγος τόσον ἐπόθει καὶ μετὰ τὸ σῆς ἐξεθείαζε ζέσεως.

Ἄλλ' ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦν δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ ἐπελθόντος τοῦ ἐκ τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων κόρου, ὁ σύζυγος ἐνοκίασε μικρὸν οἶκημα, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως τῆς Κυρίας, ὅπερ μετέβαλεν εἰς περικαλλέστατον σπουδαϊστῆριον καὶ ἐνθα διέτριβε τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας μελετῶν καὶ συγγράφων· προῖόντος τοῦ χρόνου οὗτος ἐγνωρίσθη μετὰ νεαρᾶς γείτονος εὐφροσύνης καὶ φιλομαθοῦς κόρης. Αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν ψυχῆς ἠννοοῦντο, διήρχοντο ὅρας πλησίον ἀλλήλων συζητούντες μελετῶντες καὶ ἀλληλολατρεύμενοι. Ἡ πλουσία καὶ ὡραία σύζυγος, ἡ ἐμμανῶς ῥιφθεῖσα εἰς τὸν βίον τῆς πολυτελείας καὶ τῆς σπατάλης, ἠσθάνθη, ὀλίγον ἀργὰ ἴσως, τὴν ψυχρότητα καὶ ἀπομάκρυνσιν τοῦ συζύγου· ὁ βίος αὐτῶν κατέστη ἀφόρητος καὶ σκανδαλώδης. Τέλος μετὰ μικροῦ χρόνου παρέλευσιν τὸ διαζύγιον ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν ἀβίωτον τούτον βίον, ὃν ἀπευχόμεθα ἐξ ἴτου πρὸς τε τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας καὶ ἀναγνωστας ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἄνθρωπος φέρῃ τὴν εὐθύνην τοῦ βίου, ὃν δι' ἑαυτὸν τοιοῦτον κατασκευάζει, ἡ γυνὴ αἰτιάζεται τοὺς γονεῖς ὡς παρκατίους τῆς δυστυχίας της, μιτεῖ καὶ ἀποστρέφεται τοὺς κατασκευαστὰς τοῦ κακοδαίμονος αὐτῆς βίου, οἵτινες τόσον ἀπανθρώπως καὶ ἀπόνως προσήνεγον αὐτὴν ὡς θύμα ἐξιλαστήριον τῆς ἀφροσύνης καὶ ἀπονενομημένης ἀπληστίας καὶ πλεονεξίας αὐτῶν.

Μακρὰν λοιπὸν τῶν ἐπιπολαίων καὶ στιγμιαίων ἀποφάσεων, μακρὰν τῶν χρηματικῶν καὶ μόνον ὑπολογισμῶν, μακρὰν τῶν πρώτων ἐντυπώσεων καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν γεννημένων κατὰ ῥομαντικὴν τινα ἐσπέραν παρὰ τὸν κελάρυ-

ζοντα ῥύακα καὶ ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς ὥχρας καὶ μελαγχολικῆς σελήνης καὶ τῶν διαττόντων ἀστέρων, ἐὰν μὴ ἐπιθυμήτε εὐτυχίαν ἀντανακλωμένην εἰς τὸ στιγμιαῖον φῶς τῶν ἀστέρων τούτων, ὅπισθεν τῶν ὁποίων σκότος πυκνὸν ἐπιφυλλάτει πρὸς ἡμᾶς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας βίον ἐπίσης μαῦρον, σκοτεινὸν καὶ πλήρῃ ἀπογοητεύσεως.

ΚΑΛΙΒΡΓΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΑΓΑΠΗΝ

Οὐδεὶς νομίζομεν ἀμφισβητεῖ ὅτι ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι σήμερον μεγίστη ἀστοργία (ἵνα μὴ μεταχειρισθῶμεν δριμυτέρων ἔκφρασιν) πρὸς τὴν φύσιν, τὴν τε ἐμψυχον καὶ ἄψυχον φύσιν.

Ἐν τούτοις οὐδέως δυσχερὲς νὰ προσενέγκῃ τις καὶ μαρτυρίαν περὶ τούτου.

Ἴδετε ἐν μέσῃ ὁδῷ ὄμιλον παίδων καὶ μεираκίων. Τί ἄρα γε προκαλεῖ τὴν θυμηδίαν, τὰς κραυγὰς, τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν θορυβώδη γέλωτα αὐτῶν;

Ὅτε μὲν δυστυχῆς ποντικὸς πετρελαίῳ ἀλημιμένος, ὅστις καίεται ἐν τῇ φλογὶ ἀσπαίρων καὶ σφαδάζων ὑπὸ τῆς φρικώδους βασάνου, ὡς δραπετῆς κατὰδικος τῆς κολάσεως, ὅτε δὲ πτωχὸς νεοσσὸς κεγγήριδος (*) δι' ἠλῶν ἐπὶ δένδρου προσηλωμένος, ἡ ἄθλιος κύων ἢ δύσμοιρος γαλῆ, ἐφ' ὧν ὡς ἐπὶ σκοπὸν, βάλλονται λιθοὶ ὑπὸ τῶν μικρῶν κακοποιῶν.

Τίς καταστρέφει πάντοτε τὰ περὶ τὰς πλατείας καὶ παραταῖς ὁδοὺς ἀρτιφυτὰ δένδρα; Τίς ἄλλος ἢ τὰ παιδιὰ;

Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τοῦ Γαλάτου μυθογράφου λεχθέν, ὅτι ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι ἀνοικτεῖρων;

Οὐδέως παραδεχόμεθα τοῦτο· τούναντιον ἡ ἡλικία αὕτη εἶναι κατ' ἐξοχὴν γλυκεία καὶ ἀγαθὴ καὶ μόνον ἀμελής καὶ ἀδιάφορος ἀγωγὴ διαστρέφει τὴν φυσικὴν αὐτῆς ἀγαθότητα.

Αἱ προμνημονευθεῖσαι σὴναι δὲν λαμβάνουσι χώραν ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀλλὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐνηλίκων καὶ δὴ ἐνίοτε αὐτῶν τῶν γονέων, ἀδιαφορούντων περὶ τοῦ αἰτίου τῆς τέρψεως τῶν τέκνων αὐτῶν.

Πῶς δὲ ἐπιδρῶσιν αἱ βανδαλικαὶ αὐταὶ πράξεις ἐπὶ τῶν τρυφερῶν ψυχῶν τῶν παίδων, δύναται πᾶς ὀρθοφρονὼν νὰ κατανοήσῃ.

Τί θαυμαστὸν ὅτι ὁ παῖς ὁ ἀναισθητῶν σήμερον πρὸ τοῦ πόνου τοῦ ζώου, ἢ ὁ καταστρέφων ὡραῖον φυτὸν θέλει ἀποθῆ βραδύτερον, ἢ οὐχὶ ἐγκληματίας καταδικαζόμενος ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀφέντως ὅμως ψυχρὸς ἐγωϊστῆς, ἀνευ καρδίας, ἠθικὸς δῆμιος τῶν περὶ αὐτόν, χαίρων ἐπὶ ταῖς βασάνοις, ἃς ὁ ἴδιος προκαλεῖ;

Καὶ δὲν ἀπαντᾷ παρ' ἡμῖν, δυστυχῶς, μόνον παρὰ τοῖς παιδίοις ἢ βάρβαρος αὕτη ἡδονὴ τοῦ κακοποιεῖν καὶ καταστρέφειν.

Εἶδομεν μετὰ φοίκης πρὸ τίνος γυναῖκα νέαν τοῦ λαοῦ φονεύσασαν γαλιδέα ἐνοχλοῦντα αὐτὴν διὰ καρφίδος ἐμπαιγείσης ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀθλίου ζώου!

Παρατηρήσατε μετὰ πόσης ἀδιαφορίας χαρίεσσα νεανὶς ἀποφυλλίζει καὶ ἀπορρίπτει θαλερὸν ἄνθος παίζουσα καὶ ἀκκιζομένη!

(*) Ἐναύθα (ἐν Χαλκίδι) ἡ κεγγήρις ἢ κικινέζι πάσχει δεινὰ μαρτύρια ὑπὸ τῶν παιδίων. Ἄτινα καλοῦσι τὸ πτηνὸν τούτου Τσιζοῦτην, ἢ τοὺς Ἰουδαίους!

*Ἴδετε πῶς ὁ κομφερούμενος ἐκεῖνος νεανίας βαδίζων ἐν ἐξοχικῷ περιπάτῳ ἀποκόπτει διὰ τοῦ ῥαβδίου του, ὡς ὁ πάλαι βασιλεὺς Ταρκύνιος, τὰ προεξέχοντα στελέχη τῶν φυτῶν!

Εἶναι ἀληθὲς μὲν ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν ἀποδεικνύουσι σκληρότητα ψυχῆς, πλὴν ἀναντιρρήτως μαρτυροῦσιν ἐνοχον ἀκηδίαν καὶ ἔλλειψιν τῆς λεπτότητος ἐκείνης τῶν αἰσθημάτων, ἧς εὐμοιρεῖ πᾶσα ἐκλεκτὴ ψυχὴ.

Πρὸς τί νὰ ὑποδείξωμεν ἐτι τὰς καθημερινὰς κακώσεις τῶν πολλῶν πρὸς τὰ ἴδια κτήνη, τὴν ἀγροικὸν ἐκμετάλλευσιν τῆς τροφῆς γῆς, ἢ τί νὰ εἰπῶμεν περὶ τοῦ κατ' ἔτος ἐπαναλαμβανομένου ἐμπρησμοῦ τῶν δασῶν μας, τῶν ὡραίων μας δασῶν, τῆς ὑγείας, τοῦ πλούτου καὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς χώρας μας;

Ἐποθέτομεν ὅτι ἀκοῦσιν αἱ μαρτυρίαι αὗται.

Ἡ παρ' ἡμῖν ἐπικρατούσα ἔλλειψις τοῦ πρὸς τὴν ἱεράν φύσιν σεβασμοῦ οὐδέως εἶναι συμφυῆς τῷ εὐγενεῖ χαρακτήρι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀλλ' ἀποτέλεσμα ἀκηδίας καὶ ἀτελοῦς ἀγωγῆς.

Ἐπιστάμεθα, ἴσως, ἐτι τὰς συνεπειὰς τῆς πολυτετοῦ δουλείας, διότι, βεβαίως, οἱ κακῶς πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι ὑπὸ σκληροῦ δεσπότητος καθίστανται ἐπίσης τυραννικοὶ πρὸς τὰ ὑπεζούσια αὐτοῖς ὄντα, ἐνῶ ὁ ἐλεύθερος σέβεται καὶ τιμᾷ πανταχοῦ τὴν ἐλευθερίαν, ἥτις εἶναι ἡ ἀκώλυτος ἀνάπτυξις καὶ εὐεξία τῶν ὄντων πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ταχθέντος αὐτοῖς προορισμοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ ἐνστικτικῶς τὴν φύσιν· τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς μὴ διαφθαρείσης παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἐκ τῆς νηπιότητος τῶν λαῶν, ἐπειδὴ ὑπάρχει μεγίστη ἀναλογία μετὰ τὸ βίον τοῦ ἀνθρώπου ἴδια καὶ τοῦ βίου τῶν ἔθνων ἐν γένει. Τὸ παιδίον φύσει ἀγαπᾷ τὰ οἰκιακά ζῶα καὶ χαίρει ἐπὶ τῇ ὄψει τῶν ἀνθέων, τῶν καρπῶν καὶ τῶν σπερμάτων τῶν φυτῶν, οἱ δὲ λαοὶ πάντες ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῶν ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι φυσιολάτραι.

Οἱ πρῶτοι δὲ κάτοικοι τῆς ὡραίας ἡμῶν χώρας ἠγάπησαν ἐθεοποίησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν φύσιν αὐτήν, ἣν ἡμεῖς καταφρονοῦμεν καὶ καταστρέφομεν. Τίς ἤθελε τολμήσει τότε νὰ ἐπιβάλῃ ἱερὸσυλον χεῖρα κατὰ τῶν ἱερῶν ἐνδιατημάτων τῶν μουσῶν καὶ τῶν ὀρεστιάδων καὶ δρυάδων νυμφῶν;

Τὰ ζῶα ἦταν τότε ἱερά τοῖς θεοῖς, αἱ δρυὲς ἐξέφερον χρησμούς καὶ ἡ φύσις πᾶσα πλουσία, ἐπιβάλλουσα καὶ μεγαλοπρεπῆς ἐξεπροσώπει τὴν θεότητα παρὰ τοῖς ἀρχεγόνους ἐκεῖνοις ἀνθρώποις.

Καὶ βραδύτερον, ὅτε ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος λαὸς ἠνδρώθη καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑψίστην περιοπὴν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, οὐχὶ μόνον διὰ νόμων κατεδίκασε τὴν κάκωσιν τῶν ζώων, ἀλλὰ ἐξηκολούθησε τιμῶν καὶ σεβόμενος, ἐν γένει, τὴν φύσιν, ἥτις παρ' αὐτῷ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη διδάσκαλος ἢ διδάξασα καὶ ἐμπνεύσασα τὰ ἐξοχα ἐκεῖνα ἔργα καὶ παρασχούσα τὰ πρότυπα, τὰ ὑπὸ τῆς φαντασίας τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν περιβληθέντα διὰ τῆς αἴγλης τοῦ ἰδεώδους.

Ἄλλ' οἱ αἰῶνες ἐκεῖνοι ἐξέλιπον.

Σήμερον δὲ, ὅτε αἱ δρυάδες δὲν ὑπερασπίζουσι τὰ δάση αὐτῶν, οὐδ' οἱ θεοὶ τὰ τεμένη καὶ τὰ ἱερά αὐτοῖς ζῶα καὶ οὐδ' αὐτὸς ὁ νόμος ἀρκεῖ νὰ προστατεύσῃ αὐτὰ, τίς θέλει ἐμπνεύσει τὴν πρὸς τὴν φύσιν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν;

Τίς ἄλλος πλὴν ἐκείνης, ἥτις ἔχει ἐντολήν, ἵνα ὡς ἱερά ἔσται· ἀναρριπίξῃ καὶ συντηρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἅγιον πῦρ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ἀγαθόν, τὸ ὡραῖον καὶ τὸ ἀληθές; Τίς ἄλλος ἢ ἡ μήτηρ;

*Ὅθεν πρὸς τὰς μητέρας ἀπευθύω τὰς γραμμὰς ταύτας.

Μὴ ἀδιαφορῆτε· ἂν κατορθώσητε νὰ ἐξεγείρητε τὴν πρὸς τὴν φύσιν ἐμφοτον κλίσιν τοῦ ἀνθρώπου παρὰ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, θέλετε ἐμπενδῶσιν τὴν ἀγάπην αὐτῶν πρὸς ἑαυτάς. Μὴ ἐπιτρέψητε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὴν κάκωσιν τῶν ζώων καὶ τὴν ἀσκαπον καταστροφὴν τῶν φυτῶν, τούναντιον ἐξεγείρατε διὰ παντὸς μέσου τὴν πρὸς τὴν φύσιν στοργὴν αὐτῶν· συγχωρήσατε, ὅσας θέλετε, παιδικὰς ἀταξίας, ἀλλ' οὐδέποτε τὰς ἀγρίας τάσεις τῆς κατατροφῆς· σὰς βεβαίῳ ὅτι πᾶσα ἀδιαφορία ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλει σὰς προκαλέσει βραδύτερον δριμύεις πόνους τῆς ψυχῆς, διότι ὁ μὴ σεβόμενος τὴν φύσιν, τὴν μητέρα τῆς δημιουργίας οὐδὲ τὴν ἰδίαν μητέρα θέλει σεβασθῆ.

Εἰρήνη Λαχανᾶ.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὡς ὑπὲρ τῆς ἀετοῦ ζῆτει ὁ ἄνθρωπος ν' ἀνέλθῃ εἰς σφαίρας ἄλλας τοῦ ἰδανικοῦ κόσμου, διότι οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐχαρίστησίν του· ἀλλ' εἰς τὰς πύσεις τοῦ ταύτας δοκιμάζων τὸ τοῦ Ἰακάρου πάθημα ὑπὲρ τῆς ἐπαναστρέφει, ὅθεν ἠθέλητε νὰ πετάξῃ. Ἡ ἐπιθυμία δ' αὕτη τοῦ διαφυγεῖν τὸν κόσμον τούτον γεννᾷ ἐν ἡμῖν τὸ θέλητρον τῶν δραματικῶν θεημάτων. Τὸ θέατρον ἐπομένως εἶνε ἡ μεμεγεθυμένη παράστασις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀναπλήρουσις τῆς τῆς μονοτονου ὑπάρξεως, ἐν ἣ ἡ κοινωνικὴ κατάστασις καὶ καταδικάζῃ. Τὰ ἐξοχα πάθη ὅσα ἡ κοινωνία ἀπαγορεύει καὶ καταθλίβει, τὰ γενναῖα αἰσθητικὰ καταφύγουσιν εἰς τὸν φανταστὸν τούτον κόσμον, ὃν ὁ ποιητῆς διαθέτει κατὰ πλήρῃ ἀρέσειαν. Ὁ μὲν πλοῦσιος διάκορος ἰδονῶν εὐχερῶν, ὁ δ' ἀστὸς κεκμηκὼς ἀπὸ τῶν τῆς ἡμέρας ἀσχολιῶν, ἔρχονται εἰς τὸ θέατρον ζητούντες τὰ ὑψηλότερα τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα δύναται νὰ αἰσθανθῇ ἡ ἀνθρωπίνη καρδία, τὸν ἡρωϊσμόν, τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν φιλοστοργίαν, τὸν ἀγνὸν ἔρωτα, τὴν καρτερίαν τῆς ψυχῆς. Οὐδαμοῦ ἄλλαχοῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ διέλθῃ στιγμὰς τινὰς τοῦ βίου του μᾶλλον εὐαρέτως ἢ ἐν τῷ θεάτρῳ· διὰ τοῦτο ὁ ποιητῆς ὀφείλει ἐν αὐτῷ νὰ μὴ ἀπασχολῇ πολὺ τὴν προσοχὴν ἡμῶν, διότι ὅσον περισσότερο προσελκύεται ἡ προσοχὴ τόσον ὀλιγώτερον κινεῖται ἡ καρδία. Ὁ θεατῆς δὲν εὐρίσκειται ἐν τῷ θεάτρῳ διὰ νὰ μαντεύῃ ἀλλὰ διὰ νὰ αἰσθάνηται. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, οἵτινες συγκοινωνήσαντες εἰς τὸ μέγα τῆς φύσεως μυστήριον ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κλέψαντες αὐτὸ, ὡς ὁ Προμηθεὺς τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, τί ἐπράξαμεν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου; Ἐνισχύσαμεν τὸ τῶν προγόνων δράμα, ὅπερ ἀπεδείκνυε τὸ μέγα ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν ἀμαζύουσαν ἀρετὴν τῶν Ἑλλήνων; Τὸ θέατρον ἠμαζέ παρ' αὐτοῖς, ἐν ὅσῳ ἠμαζέον ἢ ἀρετῇ, ἢ φιλοπατρίᾳ, ἢ ἐπιστήμῃ, ἢ τέχνῃ, πάντα ἐν γένει, τὰ ἀναγκαιῶς συνοδεύοντα καὶ ἐπιμαρτυροῦντα τὸν ζῶντα ἐθνισμόν καὶ τὴν ζῶσαν εὐκλειαν λαοῦ τινός. Ἀδιαφοροῦντες καὶ μυκτηρίζοντες τὰς ἀποπειράς ἀναγεννηθέντος ἴσως παρ' ἡμῶν δραματοποιοῦ τι-

τος υπό εθνικού φλεγμένου αισθήματος, εγκαταλείποντες ἐν τῇ ἐσχάτῃ εὐτελείᾳ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν θέατρον, δὲν ἀποδεικνύμεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, τὸ φιλόπατρι, ἐξέλιπεν ἀφ' ἡμῶν τέλεον; Τὸ θέατρον μετὰ τὴν ὑψηλὴν δραματικὴν θῆαν τοῦ ἱεροῦ ἐπταετοῦς ἡμῶν ἀγῶνος, ἠδύνατο νὰ γείνη ζώπυρον παρ' ἡμῶν μεγάλου ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡρωϊκῶν αἰσθημάτων, ὡς ἐκεῖνο τῶν ἡμετέρων προγόνων· ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδεμία περὶ τούτου ἐλήφθη ποτὲ φροντίς. Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος καὶ τὰ ἀποτελέσματά του ἐνέπνευσαν τὸν Ὀμηρον· ἡ δημοκρατικὴ ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων ἀνέπτυξε τὴν λυρικὴν ποιήσιν των καὶ ἐν τοῖς θριάμβοις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν, δι' ὧν ἐπροοιμιάζετε ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος πολιτισμὸς ἐγενῆτο ὁ δραματικὴ ποιήσις, ἔκφρασις τῆς νέας ταύτης καταστάσεως· ὁ μὲν Αἰσχύλος ἐνίκα ἐν Σαλαμίῃ, ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἦν ὁ κορυφαῖος τῶν νεανιῶν, οἵτινες τὴν λύραν ἐν χερσὶν ἔχοντες καὶ τὸ σῶμα γυμνοὶ ὄντες ἐψάλλον τὸν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας, ὀρχοῦμενοι περὶ τὸ Σαλαμίνιον τροπαῖον καὶ ὁ Εὐριπίδης ἐγενῆτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ναυμαχίας ἐν Σαλαμίῃ. Ὁ μέγας ποιητὴς φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ ἰσχύς τῶν βουλήσεων καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Ὑψίστου περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ πεπρωμένου ἡμῶν καὶ ἀναπέμπει εἰς τοὺς αἰῶνας τὴν μυστηριώδη ταύτην τοῦ Ὑψίστου φωνήν. Οὕσα δὲ ἡ ποιήσις τῆς ἀνθρωπότητος φωνὴ πρέπει διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς κλάδων ν' ἀπεικονίζῃ τὴν μεγάλην Τριάδα, δι' ἧς ἡ ἀνθρωπότης εἶνε ὁ τύπος τοῦ θεοῦ. Καὶ τῶ ὄντι, ποῖον ἄλλο εἶνε τῆς λυρικῆς τὸ ἀντικείμενον, ἢ ἡ ἔκφρασις τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν παθῶν τοῦ ἀνθρώπου; Εἰς αὐτὴν ἐμπιστεύεται οὗτος τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον εὐχὰς του· δι' αὐτῆς ἀντηχοῦν ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ἔρωτικά του παράπονα. Ποτὲ μὲν εὐχόμενος στέφει τὸν κύλικα μὲ ρόδα καὶ κηρύσσει εἰς τὸν κόσμον τὴν φιλοσοφίαν τῆς ἡδονῆς καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ· ποτὲ δὲ κλαίει ἐπὶ τάφων τὸ μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τὴν λυρικὴν ποιήσιν διαδέχεται ἡ ἐποποιία, ἣτις ἐξ ἐναντίου ἀγαπᾷ νὰ περιγράψῃ τὰς μεγάλας τῶν λαῶν κινήσεις, δι' ὧν ἀρχεται νέα τις ἐποχὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ ἐποποιίᾳ ὁ ἀληθὴς τοῦ ποιήματος ἦρωες εἶνε ὁ λαός. Τὰ ἄτομα δὲν φαίνονται εἰμὴ ὡς ὄργανα τῆς θείας Προνοίας. Ἐν ᾧ εἰς τὴν λυρικὴν ἦσαν τὸ κέντρον τοῦ ποιητικοῦ συστήματος, στρέφονται ἤδη, εὐπειθεῖς δορυφόροι περὶ τὸν νέον ἥλιον, τὸν λαὸν καὶ παρ' αὐτοῦ λαμβάνουσι τὴν ζωὴν καὶ τὸ φῶς. Ἡ τραγωδία τέλος εἶνε τῆς λυρικῆς καὶ τῆς ἐποποιίας ἡ ἔνωσις. Παρίστησιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἄτομον καὶ τὸν λαὸν καὶ δίδει ἡμῖν τὸ θέαμα τῆς πάλης αὐτῶν.

Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς τῆς θείας ταύτης τέχνης κλάδοι διὰ τίνος ἄλλου ἢ διὰ τοῦ θεάτρου θέλουσι καλλιεργηθῆ μάλλον. Ἐὰν ἡ λυρικὴ, ἡ ἐποποιία καὶ τὸ δράμα εἶναι τρεῖς μεγάλοι ἐκβολαὶ, δι' ὧν ὁ ποταμὸς τῆς ποιήσεως χύνεται εἰς τὰς γενεάς, τὸ θέατρον εἶναι μεγάλη δεξαμενὴ, ἀφ' ἧς ἕκαστος ποτίζεται μὲ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν τῆς ποιήσεως.

Ἄς ἐλπίσωμεν εἰς τὰ μευδιάματα τῆς ἀνθοστεφούς ἐλπίδος ὅτι θὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς ἡμέραν τινὰ ἀναγεννωμένην τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν.

Σοφία Σ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΙΑΤΡΟΙ

Ἐν τῇ πόλει Cincinnati τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐτελέσθησαν κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια ἰατρικῆς σχολῆς γυναικῶν, ἐνθα ἐνεγράφησαν 300 νέαι Ἀμερικανίδες ὡς τακτικαὶ αὐτῆς φοιτήτριαι· ἐξ αὐτῶν 100 μὲν ἐπιδοθήσονται εἰς τὰ γυναικολογικὰ παθήματα, 50 εἰς παθολογικὰ, 60 εἰς χειρουργικὰ, 80 εἰς νευρικὰ, καὶ 10 εἰς ἐγκεφαλικά ἢ μάλλον φρενολογικὰ.

Οἱ ἄνδρες ἰατροὶ τοῦ ἠνωμένου βασιλείου δὲν βλέπουσι βεβαίως μὲ καλὸν ὄμμα τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης παρὰ ταῖς γυναιξίν, αἵτινες τυγχάνουσι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐπικίνδυνοι ἀνταγωνισταί.

Κατ' αὐτὰς Κύριός τις ἐνταῦθα παρετῆρει ἡμῖν, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ ὅτι καλῶς θὰ ἐπράττομεν, ἐὰν περιοριζόμεθα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν κύκλον μας. Μήπως ἡμεῖς οἱ ἄνδρες, λέγει, πλέκομεν τρίχαπτα ἢ κατασκευάζομεν ἐσθῆτας; Ὑπεσχέθημεν αὐτῷ ἀπάντησιν ἐκτενῆ καὶ ἰδοὺ αὕτη: Δὲν ἀναμιγνύσθε, λέγετε, δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν κύκλον τῆς γυναικός· τίς λοιπὸν κατασκευάζει τὰ ὑφάσματα δι' ὧν ἐνδύομεθα, τὰ νήματα, τὰς κλωστάς, τὰς καρφίδας, τὰ ὑποδήματα, τὰ ἐφαπλώματα, τὰς κουβέρτας, τοὺς τάπητας καὶ τὴν τεχνικὴν αὐτὴν ἐπι κόμην τῶν γυναικῶν; Ἄνδρες.

Μεταξὺ τῶν ἐμπόρων φορεμάτων καὶ λοιπῶν γυναικείων εἰδῶν πόσαι γυναῖκες ἀριθμοῦνται; Μήπως δὲν προσφκειώθητε πᾶσαν τέχνην, βιομηχανίαν καὶ ἐπιστήμην ἀναγομένην εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν γυναικῶν, ἐγκαταλιπόντες σκληρῶς καὶ ἀσπλάγγως τὴν χήραν καὶ μητέρα ὄρφανῶν, τὴν γραιὴν κόρην, τὴν ἀνευ τέκνων σύζυγον εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς ἀεργίας καὶ ὀκνηρίας, εἰς ἣν ῥίπτει αὐτὴν ἡ ἀπληστία καὶ πλεονεξία σας.

Καὶ σήμερον ἔρχεσθε νὰ μᾶς ἐμιλήσῃτε περὶ δικαιοσύνης καὶ δικαιωμάτων. Ἡ γυνὴ ἠγνόησε τέλος, Κύριοι, ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, εἴτε ἔμπορος, εἴτε βιομήχανος, εἴτε ὡς ἐπιστήμων θέλει κατορθῶσαι νὰ διατηρήσῃ τὴν τε τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς; εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν.

Δὲν εἶναι ἐντροπὴ οἱ Ἴνδοι νὰ φαίνωνται νοσημονέστεροι τῶν Εὐρωπαϊκῶν; Ἐν Ἰνδίας ἀπὸ πολλοῦ χρόνου λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως ἰατρικὴ σχολὴ γυναικῶν· μεταξὺ δὲ τῶν ἰθυγενῶν, 12 γυναῖκες θεωροῦνται ὡς αἱ διασημότεραι ἐπιστήμονες τοῦ τόπου.

ΤΡΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΕΥΘΗΝΑ Η ΕΝ ΒΑΡΥΤΙΜΟΝ;

Ἐν φόρεμα βαρύτιμον φέρομεν τρία ἢ καὶ τέσσαρα ἔτη· τρία εὐθηνὰ ἐπίσης· ἄρα τί νὰ προτιμῶμεν; τὸ δεύτερον φίλη ἀναγνώστρια, διότι ἡ μονοτονία κουράζει, ὅσον ἐπιφελὴς κἂν ᾖ.

Ἀγαπάτε νὰ τρώγητε καθ' ἑκάστην τὴν αὐτὴν μονότονον τροφήν, ὅσον ὑγιεινὴ, εὐγεστος κἂν ᾖ αὕτη; Ἀγαπάτε νὰ συναναστρέφῃσθε πάντοτε μὲ τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ σᾶς ἐπαναλαμβάνωσι σήμερον ὅ,τι σᾶς εἶπον χθές καὶ προχθές; Ὁχι. Ἀγαπάτε νὰ ἀναγινώσκητε βιβλία πραγματευόμενα πάντοτε τὸ αὐτὸ θέμα; Ὁχι. Καὶ

τοῦτο διότι ὁ Θεὸς αὐτὸς ἐν τῇ πανσόφῳ δημιουργίᾳ τοῦ κόσμου μεγάλως ἐμερίμνησε περὶ τῆς ποικιλίας αὐτοῦ. Οὐδαμοῦ ἐν τοῖς ἀπειραρίθμοις μυριάσι τῶν πλασμάτων αὐτοῦ ἀπαντᾶται ὁμοίότης καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀφθαλμὸς κορέννυται, συντελούτης ἄλλως τε τῆς ποικιλίας ταύτης εἰς ἀμοιβαίαν τῶν διαφόρων ὄντων χρησιμοποίησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης προκύπτουσαν κανονικὴν τῶν κόσμων λειτουργίαν. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα· ἐὰν ἡ ποικιλία ἐκλείψῃ τότε ἡ πρόοδος τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καταστρέφεται, ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος καθίσταται κεφάλαιον ἀνευ σκοποῦ καὶ λόγου, μυριάδες δὲ πτωχῶν ἀνθρώπων στεροῦνται ἐργασίας καὶ θνήσκουσι τῆς πείνης ἢ μονοτονίας τῆς ἐνδυμασίας κουράζει, ὡς προείπομεν, καὶ ὁ ἀνὴρ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ τὴν ποικιλίαν ἀλλοῦ, ἐκεῖδιλ. ἐνθα θάπτεται ἡ εὐδαιμονία τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

Προτιμῶμεν λοιπὸν τὸ εὐθηνὸν καὶ ποικίλον τοῦ μενοτόνου καὶ βαρυτίμου, προσφιλεῖς ἀναγνώστρια, ἀφοῦ ἄλλως ἐκ τῆς εὐφύας, καλλιαισθησίας καὶ ἐπιτηδεϊότητος ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ ὅσον εἶεστι ἥττον δαπανηρὰ ἡμῶν περιβολή. Ἐν φόρεμα κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα δὲν εἶναι πολὺ, ἀφοῦ δυνάμεθα νὰ ἐκλέγωμεν πάντοτε μεταξὺ μεγάλου ἀριθμοῦ ὑφασμάτων, χρωμάτων καὶ τιμῶν, τὸ συμφορώτερον, ὠραιότερον καὶ ἀρμόζον περισσότερον εἰς τὰ μέσα, ἄτινα ἐντός τῶν διαγεγραμμένων ὑπὸ τῆς οἰκονομίας ὀρίων διαθέτομεν εἰς τὴν θέσιν μας, τὴν ἡλικίαν μας καὶ τὸν κύκλον, ἐν ᾧ ζῶμεν.

Ἴδου ποῦ ἐγκεῖται ἀκριβῶς ἡ παρενόησις. Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι σήμερον νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ἐκάστη ἐξ ἡμῶν ὀρεῖται πάντοτε νὰ βαδίξῃ κατὰ τὰ μέσα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν. Δὲν σκέπτεται ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ σύζυγος ὑπαλλήλου ἔχοντος εἰσόδημα 250 ἢ 300 δραχ. κατὰ μῆνα, ὅτι φόρεμα ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 50—70 δραχ. προσάπτει ὄνειδος ἢ τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς ἀρετῇ ἢ τῇ τοῦ συζύγου καὶ πατρός.

Δὲν σκέπτεται ἡ ὑπερτεσσαρακοντοῦτις γυνὴ ὅτι τὰ ἀνθηρὰ καὶ ζωηρὰ χρώματα ὡς καὶ τὰ ἀλλόκοτα καὶ ἰδιόσχημα φορέματα ἀρμόζουσιν εἰς τὰς ἀνθηρὰς νεανίδας καὶ τὰς νέας γυναῖκας, καὶ ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ ἀρέσκωσιν αὐταί, καὶ νὰ φαίνωνται ἴσως νεώτεραι τῆς ἡλικίας, ἦν φέρουσι, συνίσταται εἰς τὴν ἀπλῆν, σοβαρὰν, φιλόκαλον καὶ ἐπιβλητικὴν περιβολήν, δι' ἧς καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν διακρίνονται καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν τε καὶ τῆς κοινωνίας προσελκύουσι.

Γυνὴ πεντηκοντοῦτις φέρουσα ἐνδυμα σαπφουρείδες, ροδόχρουν ἢ ἐρυθρὸν ἀπόλλυσι παρὰ τῆς εὐ φρονούσι πᾶν δικαίωμα σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως, δίδωσι δὲ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς κακογλώσσους πολλὰ νὰ καταφλυαρῶσιν αὐτῆς. Ἄλλὰ ὅπως εἰς τὰς πρεσβύτιδας τῶ ροδόχρουν εἶναι ἀνάρμοστον, οὕτω καὶ εἰς τὰς νεαρὰς δεσποινίδας καὶ δεσποινίς τὸ βαρύτιμον, παρὰ τοῦ ὁποῖου δὲν ἐξαρτᾶται βεβαίως οὔτε τὸ κομψόν, ἀλλ' οὔτε τὸ ὠραιόν. Διότι ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅ,τι ἐπιτυγχάνει ἡ γυνὴ διὰ τῆς φιλοκαλίας, καταστρέφει κατὰ κανόνα διὰ τῆς πολυτελείας. Ὅσον ἀρέσκει εἰς τε τὸν σύζυγον, μνηστῆρα ἢ καὶ ξένον ἐπιμεμελημένη καθαρὰ καὶ φιλόκαλος περιβολή, τόσον ἀπαρέσκει βαρύτιμος καὶ δαπανηρὰ τοιαύτη.

Ἐὰν αἱ νεανίδες ἠδύνατο νὰ ἐξοικειωθῶσι μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἀπαρέσκουσι καὶ ἥκιστα ἐκτιμῶνται, θαυμάζονται καὶ ἐπισύρουσι τὴν ἀγάπην τῶν περι αὐτὰς διὰ πλουσιῶν καὶ πολυδαπάνων περιβολῶν, ἐὰν ἠδύνατο νὰ πεισθῶσιν ὅτι ὁ ὁ μόνος τρόπος, δι' οὗ ἡ γυνὴ δύναται νὰ ἐλκύσῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἡ εὐτελής μὲν, ἀλλὰ κομψὴ καὶ ἐπίχαρις περιβολή, ἐὰν ἠγνόουν ὅτι ὅπως ἡμεῖς ἀποστρεφόμεθα καὶ κατακρίνομεν τοὺς σπατάλους, μεθύσους καὶ χαρτοπαίκτας ἄνδρας, οὕτω καὶ οἱ ἄνδρες κατακρίνουσι τὴν πολυδάπανον γυναῖκα, ἣτις ἀπόνως θυσιάζει εἰς τὸν βωμὸν τῆς πολυτελείας τὴν οἰκογενειακὴν αὐτῆς εὐδαιμονίαν, τότε βεβαίως ὁ βίος καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς κόρης δὲν ἤθελε θεωρεῖσθαι τόσον προβληματικὴ ὅσον νῦν.

Δὲν ἀπαιτοῦμεν ὡς βλέπετε, ἀδύνατα, ἀφοῦ ἐπιδοκιμάζομεν πᾶν τὸ ἐκ τῆς καλλιαισθησίας ἀπορρέον, ἥτοι πᾶν ὅπερ δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς ἐπαύξησιν τοῦ κάλλους καὶ τῆς χάριτος τῆς γυναικός, ὧν ἀνευ, ἡ εὐδαιμονία αὐτῆς λίαν δύσκολος εἰμὴ ἀδύνατος ἀποβαίνει.

Ἴνα δὲ τὸ ἐφ' ὑμᾶς διευκολύνωμεν ἐκείνας ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν μας, αἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ συνδυάσωσι τὸ καλὸν μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ, ἀγνοοῦσαι τὴν δυσκολωτάτην ὄντως τέχνην τοῦ ὑπὸ τοιοῦτου ὄρους ἀράσκειν, θέλομεν ἐξακολουθήσει καταχωροῦσαι ἐκάστοτε πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τοῦτο, ἐπιπροσθέτουσαι καὶ πάλιν ὅ,τι ἡ καλλιαισθησία ἐν παντί μὲν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ τῆς γυναικός ἀποτελεῖ τὴν κυρίως καλλονὴν αὐτῆς. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι πᾶσα γυνὴ δύναται νὰ ἀρέσκη, ἐὰν θέλῃ καὶ ἐὰν δύνηται νὰ ἐνδύηται μετὰ καλλιαισθησίας.

Πόσαι γυναῖκες ἐν ἀττημελίτῳ περιβολῇ στεροῦνται χάριτος, εἶναι ἀσχημοὶ καὶ ἀντιπαθητικοί, ἐνῶ ὑπὲρπρισμένα ἀλλάζουσιν ἐντελῶς ὄψιν. Ὡμεν λοιπὸν, Κυρία μου, φιλόκαλοι πρὸ παντός ἄλλου, διότι ἐκ τοῦ αἰσθήματος ἡμῶν τοῦ ἐξήρηται κατὰ τὸ ἡμισυ ἡ εὐδαιμονία ἡμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΘΕΙΣΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς ρωσικὴν τινα Ἐφημερίδα ἐκδιδομένην ἐν Νικολαίεφ, ὅτι ἡ περικαλλῆς Ἑλληνίς κ. Λουκία Ε. Βαλτατζῆ ἔλαβεν ἐσχάτως παρὰ τῆς αὐτοκρατείας τῆς Ρωσσίας τὸ παράσημον τῶν ὑπὲρ εὐργετικοῦ σκοποῦ ἐργαζομένων Κυριῶν.

Ἡ κ. Λουκία Βαλτατζῆ διαμένουσα παρὰ τῇ ἐν Νικολαίεφ κατοικίᾳ ἀδελφῇ αὐτῆς κ. Μαυροκορδάτου καὶ πληροφορηθεῖσα ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς πατριδὶ συνέστη «Ἐταιρία ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν ναυαγῶν» ἔσχε τὴν λαμπρὰν ἰδέαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοργάνωσιν καλλιτεχνικῆς ἐσπερίδος πρὸς ὄφελος τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας. Μετὰ τὸσαύτης δὲ δραστηριότητος εἰργάσθη, ὥστε συνέλεξε ἄξιον λόγου ποσὸν καὶ προσήνεγκεν αὐτὸ εἰς τὴν τῆς Ἐταιρίας ἐπιτροπὴν.

Ἐν δὲ τῇ Ἐσπερίδι ταύτῃ ἡ ὠραιότατη καὶ φιλόμουσος Ἑλληνίς ἔδρεψε δάφνας θριάμβων, ἐκπλήξασα ἀληθῶς καὶ μαγεύσασα τὸ πολυπληθὲς αὐτῆς ἀκροατήριον διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῆς δεινότητος. Ἐπανηλειμμένως, κατὰ παράκλησιν τοῦ φρενητιωδῶς χειροκροτοῦντος καὶ ἐπευφημοῦντος

αὐτὴν κοινοῦ, ἢ κ. Λουκία Βαλτατζῆ ἔμελε τὸ οὐράνιον ᾠ-
σμα τῆς ὠραίας Berceuse ὡς καὶ τὸ μετ' ἀμιμήτου χάριτος
καὶ τέχνης ἐκτελεσθὲν περ' αὐτῆς «Vèpres Siciliones» ἐφ'
οἷς ἄρθοι, πλουσιώτατοι καὶ ὠραιότατοι προσνήχθησαν
αὐτῇ ἀνθοδέσμαι, μετὰ τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς λατρείας τοῦ
ἐνθουσιώτους πλήθους, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ὁποίου ἐπὶ μακρὸν
θὰ διατηρηθῆ ἡ ὠραία ἀνάμνησις ἐσπερίδος, ἧς ἠρώς καὶ
πρωταγωνίστρια ἐγένετο ἢ ἐπὶ κάλλει, χάρισι καὶ ἀρεταῖς δια-
πρέπουσα εὐγενῆς συμπολίτις ἡμῶν.

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τὴν τόσον ἐπαξίως
παρατηρορηθεῖσαν συμπολίτιδα ἡμῶν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς
θριάμβοις αὐτοῖς, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ἰδέᾳ, ἀπορροία
οὐστὴ, τῆς χριστιανικωτάτης καὶ ἐπιμελελημένης ἀνατροφῆς
αὐτῆς, ὑφ' ἧς ὀρμωμένη ἔσχε τὴν εὐφυῆ πρωτοβουλίαν τῆς
καλλιτεχνικῆς ταχύτης ἐσπερίδος, ἐν ἣ τὸτον εὐκλεῶς ἐτιμήθη
καὶ πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, καὶ ἐξ οὗ φεινότερα ἀ-
πεδείχθη, ὅτι ἐὰν αἱ Ἑλληνίδες δὲν παρασημοροῦνται ἐν
τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι, ἔνθα ἤμιστα οἱ ἀρμόδιοι ἐργάζονται
ὕπερ τῆς ἀναπτύξεως τῶν εὐγενῶν καὶ φιλανθρωπικῶν αἰ-
σθημάτων τῶν Κυριῶν, ἐν τῇ ξένῃ ὅμως αὐταὶ ἀνταμείβον-
ται ὡς διαπρέπεται ἐπὶ φιλανθρώποις καὶ εὐεργετικαῖς
πράξεσιν.

ΚΥΩΝ ΠΡΟΞΕΝΗΤΗΣ

Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1843 ὁ διάσημος ἰατρός Pas-
quier ἐξερχόμενος πρῶτον τινὰ τοῦ ξενοδοχείου ἐν ᾧ διέμε-
νον, ἤκουσεν ὑποκώφους θρήνους κυνός. Πλησιάζει καὶ εὐρί-
σκει κατακειμένον ἐκτάδην μικρὸν κύνα, οὗ ὁ ἐμπρόσθιος
ποὺς ἦτο κατασυντετριμμένος.

Συγκινηθεὶς ὁ καλὸς ἰατρός ἔλαβε μετὰ προφυλάξεως τὸν
μικρὸν κύνα εἰς τὰς ἀγκάλας του, τὸν μετέφερον εἰς τὴν κα-
τοικίαν του καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελελείας
ἔφερε τὸόστον εἰς τὴν θέσιν του καὶ συνέδεσε μετὰ τοῦτο τὸν
πόδα διὰ τοῦ συνήθους ἐκ γύψου ἐπίδεσμου. Ὁ νοσημονέστα-
τος κύων πάθει τοὺς θρήνους, ὑποφέρει μετὰ γενναϊότητος
τοὺς πόνους, εἰς ἐκδήλωσιν δὲ τῆς εὐγνωμοσύνης του λείχει
μετὰ γενναϊότητος τὴν χεῖρα τοῦ εὐεργέτου του.

Μετὰ δύο σχεδὸν μῆνας ὁ ποὺς ἐθεραπεύθη καὶ ὁ μικρὸς
κύων ἐπήδα καὶ ἔτρεχεν ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ σωτήρος ἱα-
τροῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεμακρύνθη ἐκτοτε, διότι ὁ μι-
κρὸς κύων ἐλάτρευε τὸν εὐεργέτην του.

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ὁ ἰατρός ἀκούει τὸ σύνθημα
τοῦ κυνός παρὰ τὴν θύραν τοῦ δωματίου του τσαγκρούσιμα.
Ἄνοιγει καὶ τί βλέπει; τὸν κύνα του ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ
ὠραιότητος κυνὸς χαλῆς κατὰ τὸν ἀρίστον πόδα. Ὁ μι-
κρὸς κύων ἔφερε νέαν πελάτιδα πρὸς τὸν κύριόν του ἢ νέαν
αὐτὴν σύντροφος ἔφερε περιλαίμιον, ἐν ᾧ ἦσαν κεχαραγμένα
τὸ ὄνομα καὶ ἡ διαμονὴ τῆς κυρίας τῆς κυνός. Ὁ ἰατρός το-
ποθετεῖ τὸν πόδα τῆς πελάτιδος αὐτοῦ εἰς τὴν θέσιν του,
ἐπιδένει αὐτὸν καὶ ἐπαναφέρει τὴν μικρὰν κύνα παρὰ τῇ κυ-
ρίᾳ αὐτῆς, ἧτις εὐγνωμονεῖ ἐκ ψυχῆς πρὸς τὸν ἱατρὸν.

Ἐντεῦθεν ἀναπτύσσεται γνωριμία μετὰ τῆς κυρίας, ἧτις
ἦν πλουσία καὶ ὠραία χήρα, καὶ τοῦ σωτήρος τῶν κυνῶν
ἱατροῦ, ὅστις ἐπὶ τέλους νυμφεύεται αὐτὴν καὶ τοιοῦτοτρό-

πως καὶ οἱ δύο μικροὶ κύνες διέρχονται ἀπὸ κοινοῦ τὸ λοι-
πὸν τοῦ βίου αὐτῶν.

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου.

ΑΙ ΠΗΠΟΤΙΑΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Κα ΛΕΦΕΒΡ (ἀδελφὴ Ὀνεζίμη).

«Πεντήκοντα καὶ ἐν ἔτη ὑπηρεσίας» λέγει τὸ ἔγγραφον
τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1875, τὸ ἀποδίδον εἰς τὴν Καν Λεφέβρ
τὸ παράσημον τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Διὰ πενήκοντα
καὶ ἐνὸς ἔτων ἀφοσιώσεως ἢ ἀδελφῆ Ὀνεζίμη διευθύντρια
τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους ἠξιώθη τῆς μεγάλης ταύτης ἐθνι-
κῆς τιμῆς.

Πρὶν ἢ ἡ Κυρία αὕτη προσκολληθῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν
ἀποικιῶν, διηύθυνεν ἐπιτυχέστατα διάφορα παρθενωγεῖα
ἐπὶ τριάκοντα ἔξ ὅλα ἔτη. Ἡ εὐεργετικὴ ὅμως καὶ φιλάν-
θρωπος αὐτῆς διαγωγή ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ ἡ μεγάλη
αὐταπάρνησις καὶ γενναϊότης αὐτῆς κατὰ τὸ τρομερὸν ἔτος
τοῦ 1875, καθ' ὃ μετὰ τόσου θάρρους κατὰ τῆς χολέρας
ἐπάλαυνεν αὕτη ἐγέννησεν τὸν δίκαιον ὑπὲρ αὐτῆς ἐνθου-
σιασμόν.

Ἐξῆλθε τροπαιοῦχος καὶ νικήτρια τῆς κρίσεως ἐκείνης,
συντελέσασα διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς μητρικῆς μερίμνης τῆς
εἰς τὴν θεραπείαν ἐκατοστύων ὄλων ἀσθενῶν. Ἐπαξίως λοι-
πὸν ἔτυχεν αὕτη τοῦ τιμητικοῦ τῆς ἰππότιδος τίτλου.

Τῆς αὐτῆς τιμῆς διὰ τοὺς αὐτοὺς περίπου λόγους ἠξιώ-
θησεν αἱ ἀδελφαὶ κ. κ. Μαρία—Μαργαρίτα Νονάτ, Κυρία
Προεξ καὶ κυρία Λαρός.

Μαρία δὲ Γαρδέλη.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡρωτήσατε ποτὲ τί γίνονται τὰ παλαιοπάπουτσα, ἅτινα
ρίπτετε ὡς ἀχρηστά.

Ἴδού τί μανθάνομεν περὶ τούτου παρὰ τινος γερμανικῆς
συναδέλφου: «Ὅταν τὰ παλαιὰ πέδιλα καταστῶσιν ἐντελῶς
ἀχρηστά καὶ διὰ τὸν ἀτυχέστερον τῶν θνητῶν ἐτιμῆθῃσιν
αὐτά. Τὸ ἐξησθενημένον δὲ αὐτῶν δέρμα μεταβάλλουσι
δι' εἰδικῆς ἐπεξεργασίας ἀρκετὰ πολυπλόκου εἰς ζύμην τινὰ,
δι' ἧς κατασκευάζουσι λαμπρὰ τεχνιτὰ δέρματα, χρησιμεύ-
οντα εἰς περικαλύμματα κιβωτίων, σάκκων ταξειδίων, καὶ
καθισμάτων.

Τὰ παλαιὰ πέδιλα μεταχειρίζονται πρὸς τούτοις ἐν Εὐ-
ρώπῃ πρὸς κατασκευὴν παιδικῶν τοιούτων ἐξηλόνουσι αὐτά
μετὰ προσοχῆς, ἀφαιροῦσι τοὺς ἴλους, τὸ δὲ δέρμα τοποθε-
τοῦσιν ἐντὸς χημικῆς διαλύσεως, ἔνθα ἀφίνουσιν αὐτὸ ἐπὶ τι-
νας ὥρας μετὰ τοῦτο, χρωματίζουσι αὐτὸ ἐκ νέου καὶ κό-
πτουσι μικρὰ πέδιλα, ἅτινα διὰ τῶν αὐτῶν ἴλων, οὖς καλῶς
λιμαίνουσι, κατασκευάζουσι νέα ὑποδήματα.

Καὶ ἔπειτα ἐρωτῶμεν, διαπὶ ἡ ζωὴ εἶναι εὐθηνὴ ἐν Γερ-
μανίᾳ;

Κατ' αὐτὰς ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Σηκουάνα ἐγένετο ὡς
συνήθως στρατιωτικὸν συμβούλιον πρὸς ἐξαίρεσιν τῶν ἀνικάν-
ων κληρωτῶν. Μεταξὺ τῶν ὑποβληθέντων εἰς ἐξέτασιν ὑπῆρχε
καὶ νεαρὸς ῥωμαλαῖς ἀνὴρ, ὅστις παρουσιασθεὶς πρὸς τὸν πρό-
εδρον εἶπεν αὐτῷ: «Εἶναι περιττὸν, κύριε πρόεδρε, νὰ με ὑπο-
βάλλητε εἰς ἐξέτασιν διότι ἀδυνατῶ νὰ γείνω στρατιώτης.

Διατὶ λοιπὸν, εἶπεν ὁ πρόεδρος· εἰσθε ἀκακίος καὶ ὑγιέ-
στατος.

Κύριε Πρόεδρε! εἶμαι κωφάλαλος.

Ἐ!! Πῶς!! κωφάλαλος!! πῶς λοιπὸν μοὶ ὁμιλεῖτε;

Ἡ κίνησις τῶν χειρῶν σας μοὶ μεταβιβάζει τὰς σκέ-
ψεις σας. Διὰ τῆς νεωστὶ ἐπινοηθείσης μεθόδου ἔμαθον νὰ
ὁμιλῶ χωρὶς νὰ ἀκούω.

Καὶ ὄντως ἀπεδείχθη ὅτι ὁ νέος ἦτο ἐντελῶς κωφάλαλος.

Κατὰ τὸ ἔτος 1798 νεανίας τις ἦτο μεμνηστευμένος μετὰ
περικαλλεστάτης νεανίδος, ἧς ἀπὸ πολλοῦ ἤρατο χρόνου καὶ
ἦτις ἀπέθανεν ὑπὸ αἰφνιδίου θανάτου τὴν παραμονὴν ἀκρι-
βῶς τοῦ γάμου αὐτῆς.

Ὁ νέος μνηστὴρ ὦν βέβαιος ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιζῆσει αὐ-
τῆς ἔκαμεν τὴν διαθέτην του, δι' ἧς ἐκληροδοτεῖ εἰς διάφορα
φιλανθρωπικὰ τῆς πατρίδος του καταστήματα ἅπασαν αὐτοῦ
τὴν περιουσίαν ἐλλείψει κληρονόμων...

Πρὸ ἡμερῶν ἐξεδικάσθη δίκη μετὰ τῶν ἐκ τριπλοῦ γά-
μου κληρονόμων αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς διαθέτης αὐτοῦ θεω-
ρουμένων τοιούτων, ἐν ἣ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκέρδισαν οἱ φυ-
σικοὶ κληρονόμοι τοῦ πρό μνητῶν μόλις ἀποβιώσαντος πιστοῦ
μνηστῆρος. Ἐπειτα ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς πίστεως καὶ
ἀφοσιώσεως τῶν ἀνδρῶν!!!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ναυαγὸς τῆς Κυνθίας. — Ἐκ τῶν νεωτάτων καὶ τερ-
πνοτάτων μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν, κοσμεῖται καὶ δι' 25
καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ὡς τὰ χαλκογραφήματα ἐλήφθησαν ἐκ Πα-
ρισίων. Εἶναι συγκινητικὴ ἱστορία ναυαγήσαντος παιδίου, ὅπερ περι-
σθῆν ὑπὸ πτωχοῦ Νορβηγῷ ἀλιεῶς καὶ παρ' αὐτῷ ἀναπτύχθην,

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἡ μόνη δαπάνη εἰς ἣν ὑπεβάλλετο ἦν ἡ τῶν γραμματο-
σῆμων, διότι εὐρίσκετο εἰς τακτικὴν ἀνταπόκρισιν, λαμβά-
νων ἐνίοτε ὀγκωδεστάτους φακέλλους, οἵτινες μεγάλως διε-
σκέδαζον τὴν μελαγχολίαν του· ἐνίοτε ἀνεγίνωσκε περικοπᾶς
τῶν μακροσκελῶν ἐκείνων ἐπιστολῶν πρὸς τὴν ἀδελφὴν του.
Τέλος πρῶτον τινὰ προσήλθε μετὰ τὸ πρόγευμα εἰθους καὶ
εὐχαρῖς· ἐφαίνετο τόσον εὐτυχῆς, ὥστε ἡ μήτηρ του ἔλαβε
τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσῃ τὸ προξενεῖον τὴν χαρὰν του αἴτιον, χω-
ρὶς νὰ θεωρηθῆ ἀδιάκριτος.

Φαίνεσαι εὐτυχῆς σήμερον, τέκνον μου. Διγῆθητί μας τί
σοὶ συμβαίνει, ὅπως συγχαρᾶμεν μετὰ τοῦ.

Ναί, εἶμαι εὐτυχῆς· ἔλαβον ἐπιστολήν, ἧτις με κατέστη-
εν εὐτυχέστατον.

Τί σοὶ λέγει λοιπὸν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη;

Μοὶ λέγει, καλὴ μου μήτηρ, ὅτι ἔχω καὶ ἐγὼ ποῖαν τινα
ἀξίαν, καὶ ὅτι δὲν ἐπιχειρῶ πράγματα ἀδύνατα. Ὡ!! πρέπει
νὰ φθάσω εἰς τὸν σκοπὸν μου, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν· πρέπει νὰ
ἀποκτήσω ὄνομα, νὰ γένηται λόγος περὶ ἐμοῦ καὶ ἴσως τότε
οἱ περιφρονούντες με σήμερον θὰ καταδεχθῶσι νὰ με ἀκού-

ἐκπαιδεύεται κατόπιν εἰς τὰ ναυτικά ἐν Στεκχόλμῃ. Μεθ' ὃ ἀπέ-
χεται πρὸς διαφώτισιν τοῦ μυστηρίου τῆς καταγωγῆς του, καὶ ἀναγ-
κάζεται πρὸς τοῦτο νὰ περιπλεῖσῃ τὴν βέβαιον παγωμένην θάλασ-
σαν, ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἀντιθετοῦ μέρους εἰς συνάντησιν τοῦ διαστή-
μου θαλασσοπέρου Νόρδενσκιλδ διὰ μυρίων δραματικῶν περιπετειῶν.
Εἰς τὸ τέρας τοῦ ταξιδίου του ἀνακαλύπτει τὸ μυστήριον τῆς κατα-
γωγῆς του, καὶ ἀποδίδεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὡς νεκρὸν ἐργασί-
ας τὸν οἶον αὐτῆς μητρός του.— Τιμᾶται δραχ. 3 50.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ «ΕΣΤΙΑΣ».— Ἐξεδόθη, καὶ
τὸ 1'. φυλλάδιον περιέχον ὠραιότατας εἰκόνας πλήρεις θαυμαστῆς
καλλιτελείας καὶ ποιήσεως. Τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Ταύρις. Τὴν Σαπφῶ
ἐν τῷ μέσῳ τῶν θαυμαζουσῶν καὶ θεοποιουσῶν αὐτὴν μαθητριῶν τῆς,
διεσέλιδον ὠραίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα, τὸν Πενθια κινητοῦμε-
νὸν ἀπὸ τὰς Βακχίδας, ποιμένα φιλοῦντα ποιμενίδα (εἰδύλλιον), τὴν
Ἥχω καὶ τὸν Νάρκισσον, ἕνα Ἐρωτα καὶ ἕνα Φαῦνον παρὰ Σατύρω.
Ἰπποστρίξαι, φιλόμουσι ἀναγνώστριαί, τὴν μοναδικὴν ταύτην ἐν
Ἑλλάδι ὠραιότατην Πινακοθήκην.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. — Πυρπόλεις τῶν δασῶν μας. Ἀσύγνωστος τῶν ἀρ-
μοδιῶν ἀκηδεῖα. Καύσωνες κυνικοὶ ἀναπτυσσόμενοι ἴσως καὶ ἐκ τῶν
κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην περικυκλωσῶν ἡμᾶς ἀπανταχόθεν φλογῶν.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ἐγκύκλιος τοῦ κ. Φλοράνς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν,
παρατηρεῖ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαφόρους πράκτορας
τῆς Γαλλίας, ὅτι ὁ κ. Οὐόλφ καὶ οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοὶ, μεθ' ἑλθὼν
τὴν ὑπόσχεσιν, ἦν εἶχον δώσει τοῦ νὰ μὴ ὑπογράψωσι τὴν περὶ Αἰ-
γύπτου σύμβασιν χωρὶς νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν Γαλλίαν, οὐχ ἤττον
ἔπραξαν τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦτον ἀντίκειται εἰς τὰ συμφέροντα
τῆς Γαλλίας, αὕτη ἔχει σταθερὸν σκοπὸν, ὅπως ἐτιδιώξῃ τὴν λύσιν
τοῦ ζητήματος τούτου.

Οἱ κκ. Ραῦνάλ καὶ Προῦστ, μάρτυρες τοῦ κ. Φερρὺ συνδισκέ-
φθησαν με τοὺς στρατηγούς Φαβερῶ καὶ Διλλὸν, μάρτυρας τοῦ
στρατηγοῦ Βουλανζέ, ὅπως κανονίσωσι τοὺς ὄρους τῆς μονομαχίας

σωσιν. Ἴδού, μήτηρ μου, ἀναγνώσατε τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐπι-
στολῆς ταύτης.

Ἡ Κα Hubert ἀνέγνωσεν ὄνομα διασήμου ποιητοῦ ὑπο-
γράφον δεκασέλιδον ἐπιστολήν.

Καὶ ἠξέυρετε τί με λέγει; ἠρώτησεν ὁ Μάξ.
Ὅχι.

Μοὶ λέγει ὅτι τὸ ποίημα, ὅπερ ἀπέστειλα αὐτῷ εἶναι ἀρι-
στούργημα, ὅτι ἀνέγνωσεν αὐτὸ ἐνώπιον πολλῶν συναδέλφων
του, οἵτινες ἐνθουσιωδῶς με ἐπιδιοκίμαζουσι. Μοὶ ἀποστέλλει
δὲ καὶ συστατικὴν τινα ἐπιστολήν πρὸς τινὰ ἐκδότην, ὅστις
θέλει βεβαίως ἀναλάβει τὴν ἐκτύπωσιν. Ἐὰν γείνω γνωστός,
μήτηρ μου, ἐσώθημεν.

Εἶναι τόσον ὠραῖον τὸ ἔργον του, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα
μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐχει καλῶς, τέκνον μου, ἀλλὰ μὴ κόμηνς σχέδια σὲ
παρακαλῶ, διότι τὸ μέλλον εἶναι πάντοτε ἀγνωστον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Μάξ ἐπεσκέφθη τὸν ἐκδότην, ὅστις
ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ τὸ ψυχρὸν ὕφος τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵ-
τινες ἐσυείθισαν νὰ ἀγρεύωσι καὶ πωλεῖσι τὰς γνώσεις τῶν
ἄλλων, εἰπὼν αὐτῷ νὰ ἐπαιθῆ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, ὅτε μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔργου ἤθελε δυνήθῃ νὰ δώσῃ αὐτῷ ἀπάν-
τησίν τινα.

Τὰς ὀκτῶ ταύτας ἡμέρας ὁ Μάξ διήλθεν ἐν πυρετώδει

Ἐπειδὴ ὁμως αἱ μάρτυρες τοῦ κ. Φερρὺ ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τοὺς ὅρους τῆς μονομαχίας, τοὔτεσι τοῦ νὰ ἀνταλλαχθῶσι βολαὶ μέχρις ἀποτελέσματος, ἀπεσύρθησαν ἀμφοτέροι, ἀμφίβολον δὲ τυγχάνει, εἴν ἡ μονομαχία θέλη λάβει χώραν.

ΙΤΑΛΙΑ. — Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπέβλεψεν ὁ διάσημος τῆς Ἰταλίας πολιτευτῆς κ. Δεπρέτης ὁ ἐπὶ πολλὰς περιόδους χρηματίσας πρωθυπουργὸς αὐτῆς. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου ἀνετίθη εἰς τὸν κ. Κρίσπην. Ἰταλικὸς στρατὸς ἐκ δεκακισχιλίων ἀνδρῶν διατάχθη νὰ ἐπιδιεασθῆ διὰ τὴν Μασσάβαν. Ἡ χολέρα ἐξεργάγη ἐν Μελίτη.

ΡΩΣΣΙΑ. — Καὶ ἄλλη μεγαλοφυῖα ἐθερίσθη ὑπὸ τοῦ σκληροῦ τοῦ θανάτου δρεπάνου· ὁ μέγας καὶ πολὺς δημοσιογράφος Κάτκωφ, ὁ ἀμέριςτος καὶ πλήρη χαίρων τὴν εὐνοίαν καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ Τσαρῶ ἀπέβλεψε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπὸ καρδίου τοῦ στομάχου καὶ παθήσεως τῆς καρδίας. Ἡ ταφή του κατὰ τὰς ἐκεῖθεν εἰδήσεις ἤθελε λάβει χώραν χθὲς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἀγίου Ἀλεξίου τῆς Μόσχας. Ἡ Ρωσσία πρότεινε τὸν πόλεμον Μερτίνσκη ὡς μόνον ἀντιβασιλέα τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ συνδυασμοῦ τούτου φαίνεται ἀδύνατος.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ἡ Πύλη πειροδοποίησε τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βουλγαρίαν πρὶν ἢ λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῶν δυνάμεων.

ΝΟΣΤΙΜΑ

Κύριός τις εἰσέρχεται εἰς πολυτελῶς διακεκοσμημένην αἴθουσαν ἀρχαιολόγου. Ἐπειδὴ ὁμως κατὰ τὴν τοῦ συρμού συνήθειαν τὸ τῆς αἰθούσης φῶς ἦτο λίαν ἀμυδρόν, ὁ Κύριος εἰσερχόμενος ἀναστρέφει πολὺτιμον μεγαλοπρεπὲς δοχεῖον ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, μεταβληθὲν αὐτοστιγμῆ εἰς μυρία τεμάχια.

Ἡ οἰκοδόποινα ἐν ταραχῇ: τί κρίμα!! καὶ ἦτο τόσῳ παλαιόν. Δόξα τῷ Θεῷ ἐπιλέγει ὁ ἐπισκέπτης· με ἀνακουφίζετε, Κυρία μου. ἡ ἀπελπισία μου εἶχε φθάσει εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἐκ τῆς ιδέας ὅτι τὸ δοχεῖόν σας ἦτο καινουργές.

* *

Εἰς τὰς ἐξετάσεις σχολείου: Ὁ διδάσκαλος πρὸς τὸν μαθητήν
— Πόθεν κατασκευάζονται τὰ ὑποδήματά σου;
— Ἐκ βοείου δέρματος.
— Παρὰ τίνας λοιπὸν ζῶου ἀφαιρεῖται τὸ δέριμα τοῦτο;
— Παρὰ τοῦ βουδίου.

προσδοκία· τὴν ἐνάτην ἤλθεν πρὸς τὸν ἐκδότην. ἵνα μάθῃ τὴν τύχην του.

Δὲν μοὶ εἶπετε ὅτι ἦσαν στίχοι, ἀπήντησεν αὐτῷ ὁ ἐκδότης.

Ἄγνοεῖτε λοιπὸν ὅτι οὐδεὶς σήμερον ἀναγινώσκει στίχους.

Ἔτιτε ἠρώτησεν ὁ Μὰξ ὠχρίων καὶ κλονούμενος δὲν θέλετε νὰ ἀναλάβητε τὴν ἐκδοσιν ταύτην.

Ἄχι βεβαίως.

Ὁ Μὰξ ἔκυψε τὴν κεφαλὴν αἰσθανόμενος δάκρυα πλτμυροῦντα τοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἴνα ἐπιστρέψῃ οἴκαδε διῆλθε τὴν γέφυραν, ἐν ἣ θὰ ἐρρίπτετο ἴσως, εἴν δὲν ἐσκέπτετο ὅτι ἡ ζωὴ τριῶν ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδικῆς του.

Λοιπὸν, εἶπον αὐτῷ, αἱ μετ' ἀγωνίας ἀναμένουσαι αὐτὸν μήτηρ καὶ ἀδελφὴ του.

Λοιπὸν, εἶπεν οἷτος προσπαθῶν νὰ μειδιάσῃ· θὰ μείνω πάντοτε γραφειοκράτης.

ΙΧ

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μὰξ περιωρίσθη εἰς τὸν βίον, δν ἤδη περιεγράψαμεν. Ἡ δυστυχὴς Αἰκατερίνα φύσις ἀσθενῆς καὶ εὐαίσθητος, χαρακτῆρ ἐπιρρεπῆς εἰς τὴν μελαγχολίαν, εἶχε κληροδοτήσῃ τὸ οἰκογενειακὸν ἐκεῖνο νόσημα, εἰς δ ὠφέλιετο ἡ οἰκτρά τοῦ πατρὸς αὐτῆς κατὰστασις. Ἐνίοτε ἡ δύστηνος ἠσθάνετο ὅτι ἡ διάνοιά της ἐσκοτιζέτο ἐντελῶς,

— Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ ζῶον, ὅπερ σὰς ὑποδοίει;
— Ὁ πατήρ μου.

* *

Ἡ διδίσκαλος πρὸς μαθητήριαν:

— Δὲν ἐντρέπεται νὰ μὴν ἤξεύρῃς νὰ γράψῃς τὸ ὄνομά σου;
— Δὲν εἶναι δὲ καὶ τόση ἀνάγκη, ἀφοῦ ὅταν νυμφευθῶ θὰ ἀλλάξω ὄνομα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ι. Σ. Βερδιάναν. Σώματα ἀπεστάλησαν εἰς οἰκείας διευθύνσεις. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Δ. Π. Κάτρον. — Σώματα ἀπεστάλησαν διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῆς χθὲς. — Καν Μ. Κ. Βερδιάνοσαν. Προσεχῶς. — Καν Α. Ρ. Κέρκυραν. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Καν Κ. Σ. Γαλάζιον. Σώματα ἀπεστάλησαν. — Κον Γ. Κ. Γαλάζιον. Ἀποστέλλομεν τριάντα ζητηθέντα φύλλα. — Κον Ν. Α. Τουλτσέαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. — Κον Ι. Ν. Λευκωσίαν. Σώμα ἀπεστάλη. Περὶ βαπτικῆς μηχανῆς γράφομεν ὑμῖν, προσεχῶς. — Καν Ε. Ι. Τ. Μαγουρέλιον. Εὐχριστοῦμεν δι' εὐμενεστάτας καὶ κολλεκτικωτάτας κρίσεις. Γράφομεν προσεχῶς. Κον Μ. Ζ. Χανίαν. — Ὑπέθεσα ὅτι πλὴν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Αἰγίδου ὑπῆρχε καὶ ἄλλος εἰς Χανίαν. Τὰ φύλλα ἀποστέλλονται αὐτῷ τακτικώτατα. — Κον Ε. Π. Ρεθυμνον. — Σώματα νέων συνδρομητῶν ἀποστέλλονται. Γράφομεν. — Κον Α. Μ. Π. Λεμησσὸν Κύπρου. Κανονισμοὶ Παρθεναγωγείων ἀποστέλλονται. Γράφομεν. — Κον Θ. Δ. Σμύρνην. — Ἔχει καλῶς διὰ Μαγνησίαν, ἀλλὰ διατὶ ἀσυνεπής; — Κον Μ. Π. Κ)πολιν. Ἐγράψαμεν σχετικὸν ἄρθρον, διέλθετε τὸ θέρος εἰς παραθαλάσσιον πόλιν. — Καν Π. Ρ. Φιλιππούπολιν. Βεβαίως καὶ ἡ χήρα δικαιοῦται νὰ περνεύσκηται εἰς συναναστροφὰς μετὰ τόσου καιροῦ παοέλευσιν, ἀλλὰ πάντοτε ἐπιφυλακτικῇ καὶ ἀξιοπρεπῆς. — Καν Μ. Γ. Ζέκυνθον. Σχεδὸν δὲν δυνάμεθα νὰ προμηθευώμεθα μετ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἔχομεν νὰ σὰς φαινόμεθα γρήσοιμοι. — Καν Ι. Ξ. Μασαλίαν Αἰ Ἑλληνίδες διδάσκαλοι εἶνε βεβαίως προτιμώμεναι τῶν ξένων· θὰ σὰς συστήσω εὐχαρίστως κατάλληλον πρόσωπον.

ΣΥΜΒΟΛΗ

Μὴ κατακλίνητε ποτὲ τὸ μικρὸν σας ὑπτίως, διότι ἐνδέχεται νὰ ἀποπνιγῆ ἐκ τοῦ γλάκτος, ὅπερ συνήθως ἐκ διαλειμμάτων ἐξεμεί· τοποθετεῖτε αὐτὸ πλαγίως καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος· προσέχετε μὴ πέζητε κατὰ τὴν κατάκλισιν τὸ οὖς καὶ παραμορφῶντε αὐτό.

πράγμ' ὅπερ μετὰ προσοχῆς ἀπέκρυπτεν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς.

Ἡμέραν τινὰ οὐχ ἦττον αὐτῇ ἐροῖσθη εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μετὰ δακρύων λέγουσα.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι χρήσιμος εἰς οὐδένα. Ἄφησέ με νὰ φύγω.

Καὶ ποῦ θὰ ὑπάγῃς, ἀγαπητή μου;

Ἄδιόφορον ποῦ· θέλω νὰ ἀποθάνω.

Ἐτρελλάθης; Φοβοῦμαι πολὺ, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη μετὰ φωνῆς τρεμούσης.

Ὁ Μὰξ ὠχρίασεν. Τί αἰσθάνεσαι λοιπὸν, τῇ εἶπε:

Μοὶ ἔρχονται τόσον ἀλλόκοτοι ἰδέαι· εἰξεύρεις πόσον σὲ ἀγκῶ· καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐνίοτε με καταλαμβάνει ἐπιθυμία νὰ σὲ φονεύσω.

Μήπως ἐμέθυσάς ποτε, τῇ εἶπεν ὁ ἀδελφός της γελῶν;

Ἄχι! ἀλλ' ἐν εἶχον οἶνον καὶ ἤμην βεβαία ὅτι λησμονεῖ τις ἤθελον μεθύσει.

Ἔωστε ὅτι μοὶ λέγεις εἶναι πραγματικόν· καὶ πότε σοὶ ἐπέοχονται αἱ ὠραῖαι αὐταὶ ἰδέαι;

Ὅταν εἶμαι μόνη τὴν νύκτα.

Δὲν κοιμᾶσαι λοιπὸν;

Σχεδὸν ποτέ.

Πρέπει νὰ κοιμᾶσαι περισσότερον.

Σὺ κοιμᾶσαι περισσότερον;

Ἄλλ' ἐγὼ εἶμαι ἀνὴρ.

(ἔκολουθεῖ)